

за сына си да му дадешъ по добро въспитаніе; да му вдъхнешъ отъ младж възрастъ страхъ Божій, и да му начъргаешъ имъ на благочиніе-то, трудолюбіе-то, честность-тѣ и смиренномуждрие-то. Обхожденіе-то му ся вижда всяко га умно и въздържително. Вместо да ся съпротивлявамъ за съпрѣженіе-то му съ Софія, приемамъ благодарно това прѣложение. Нѣ ты не трѣбва още да оставишъ положеніе-то си; зачто Гулліелмъ (*) трѣбва да отиде въ столныя градъ, дѣто нѣ остане нѣкоѧ годинъ за, да ся усъвиршенствува (изучи добрѣ) въ градинарство то, кое-то е полезно на живота ни, зачто единъ Господарски градинар стон ся да има съвиршенны понятія “.

„ Ако на връщаніе-то му наши-ти млади, имъть още исты-ты човѣстаованія, щѣ настоѧ съ радость за Софіино-то брачо-съчитаніе (оженваніе), като втѣра майка, ако бѣда жива до това врѣмя.

(*) това бѣше имѧ-то на момака,